

Een dankbare herinnering aan

Johannes Bernardus Goossens

echtgenoot van W. E. Bomers

Hij werd op 15 december 1913 in de buurtschap Eefsele onder de gemeente Lichtenvoorde geboren. Hij overleed op 31 juli 2002 in De Molenberg te Groenlo. De viering ten uitvaart vond plaats in de parochiekerk van de H. Calixtus te Groenlo. In de verwachting van de verrijzenis ten leven hebben wij hem daarna te ruste gelegd op de r. k. begraafplaats te Groenlo.

Hij mocht de leeftijd van de hele sterken bereiken, met zijn 'moesje' bijna 57 jaar in het huwelijk verbonden, jaren waarin hij onze papa en opa was. Het was jammer dat zijn krachten naar geest het wat eerder lieten afweten dan zijn lichamelijke, zodat wij hem de laatste jaren toch al wat kwijt raakten. Gelukkig dat hij na een jaar ziekenhuis een liefdevolle verzorging kreeg in De Molenberg, waar moeder vanuit het verzorgingshuis dicht in de buurt was.

Hij was een man die zich op zijn best voelde in de kring van zijn gezin. Daar deelde hij het leven met ons in goede en kwade dagen, en daar was hij ons met zijn zorgzame liefde nabij. Hij hield van eten en drinken en deelde daarvan graag met ons mee, hij deelde volop mee in ons lief en leed. Een vriendelijke man, die op zijn tijd ook stug vast kon houden aan zijn eigen mening en inzicht, een man die hield van gezelligheid. Zijn vriendelijkheid bleef ook toen zijn geestkracht het liet afweten.

Als werknemer in de steenfabriek van Groenlo zorgde hij voor brood op de plank. Wij zijn dankbaar dat hij zijn gezondheid zo lang mocht bewaren.

Maar naast zijn werk op de fabriek moest hij ook thuis, aan de rand van Groenlo, het nodige om handen hebben. Zijn boerderijtje was zijn alles: de grond, de koeien en andere dieren, hij kon ze niet missen. En vooral ook paarden mochten zich in zijn belangstelling verheugen. Hij had er mee gewerkt in militaire dienst, waarin hij de oorlog op de Grebbeberg meemaakte. Dat was een periode in zijn leven waar hij nooit over zou praten. En toen wij, de kinderen, het huis uit waren, voelde hij zich het best samen met moeder.

Op latere leeftijd leerde hij nog auto rijden, nadat hij eerst geruime tijd zonder rijbewijs geoefend had. Hij nam zijn ouders mee in de auto en naderhand ging hij iedere dinsdag met moeder naar de markt in Doetinchem, waar de Henna de ontbijttafel steeds voor hen gedekt had. Zo is hij als een tevreden mens zijn lange levensweg gegaan. Wij zijn dankbaar dat hij zo lang de onze mocht zijn, dankbaar voor het voorbeeld van leven dat hij ons gegeven heeft. Wij geven hem uit handen in het vertrouwen dat zijn leven goed is geweest en dat hij nu mag delen in het leven van de Levende.

Moge hij rusten in vrede.

Voor uw belangstelling en meeleven tijdens zijn leven, in zijn ziekte en na zijn overlijden, zeggen wij u hartelijk dank.

W. E. Goossens-Bomers
Kinderen en kleinkinderen.